

B. Thomas

മിസ്സകം.൧൯]

[ലക്കം. ൧

൧൯൧൦-൧൧ ഫെബ്രുവരി മാസം

മാതൃകാപത്രം

മാതൃകാപത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു.

നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാ മതത്തിന്റെ ക്രിസ്തീയതയെ
പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനായി വരുന്നത്.
[മാർ ഫെബ്രുവരി]

സംഗതിവിവരങ്ങൾ.

പുറം.

ക്രിസ്തീയന്റെ രൂപാന്തരം.

൧

മാർ തോമോസഭയിലെ പട്ടാഭം.

൨

പരമേശ്വരന്റെ നമ്മുടെ വലിയതിരുമനസ്സിനെ

൩

X ഹൈന്ദവകാരുടെ ഉരകപ്പിൽ യാക്കോബായ

വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

൪

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

൫

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

൬

മാർ സുറിയാനിപള്ളി

൭

മാർ തോമസ് ലസ്

മാർ ൧൯൧൦.

പത്തുപത്തു

ശ്ലോകം

എൻ. എം.

மருத்து.

ஹிஸ்துவரி—உய்

ക്രമം.	സം.	മ.	ജം.	വിശേഷ വിവരങ്ങൾ.
തി	൧	൩	൧൪	൨൦൦൯- (മേയ് തുടങ്ങി) അതായത് നമ്മുടെ കർത്താന്റെ ദൈവാലയ പ്രവേശനം. (മാറ്റാനായ)
ചൊ	൨	൪	൧൫	
ബു	൩	൫	൧൬	
പൂ	൪	൬	൧൭	൨൦൦൯- മാർച്ച് ബെൽഗ്രേഡിൽ, മാർച്ച് ഒരാളെങ്കിലും സ്മൃതി, മാർച്ച് അന്ത്യത്തിലോ സ്മൃതി എന്നിവയ്ക്കുള്ള പട്ടികകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യും.
വെ	൫	൭	൧൮	
ശ	൬	൮	൧൯	
ഞാ	൭	൯	൨൦	
തി	൮	൧൦	൨൧	൨൦൦൯- ഭദ്രഹസ്തപിഷ്ട ൨൦൦൯ ഞായറാഴ്ച.
ചൊ	൯	൧൧	൨൨	
ബു	൧൦	൧൨	൨൩	൨൦൦൯- നിരവധി നോമ്പാരംഭം.
പൂ	൧൧	൧൩	൨൪	
വെ	൧൨	൧൪	൨൫	൧൦൦൯- നിരവധി നോമ്പ് വീട്. സ്വർണ്ണനാളികളാൽ ജ്ഞാപനിയോസിന്റെ കാൽ.
ശ	൧൩	൧൫	൨൬	
ഞാ	൧൪	൧൬	൨൭	
തി	൧൫	൧൭	൨൮	൧൦൦൯- ഭദ്രഹസ്ത പിഷ്ട ൨൦൦൯ ഞായറാഴ്ച. (കോഫ്ത) അതായത് മരിച്ചവരുടെ സകല പട്ടികകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യും.
ചൊ	൧൬	൧൮	൨൯	
ബു	൧൭	൧൯	൩൦	
പൂ	൧൮	൨൦	൩൧	
വെ	൧൯	൨൧	൩൨	
ശ	൨൦	൨൨	൩൩	
ഞാ	൨൧	൨൩	൩൪	
തി	൨൨	൨൪	൩൫	൨൦൦൯- അക്ഷരാലി പള്ളിയിൽ കാലം മെയ് മാർച്ച് ക്രിസ്തോസിന്റെ കാൽ.
ചൊ	൨൩	൨൫	൩൬	
ബു	൨൪	൨൬	൩൭	
പൂ	൨൫	൨൭	൩൮	൨൦൦൯- (കോത്തിനെ) അതായത് വലിയ നോമ്പിന്റെ ൧൦൦൯ ഞായറാഴ്ച (വേളാത്താ)
വെ	൨൬	൨൮	൩൯	
ശ	൨൭	൨൯	൪൦	
ഞാ	൨൮	൩൦	൪൧	
തി	൨൯	൩൧	൪൨	
ചൊ	൩൦	൩൨	൪൩	

മലങ്കര ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൯

൧൯൧൦ മകരം

പക്കം ൧

ക്രിസ്തുവിന്റെ രൂപാന്തരം.

കേ. വി. ചാക്കോ ബി. എ. എൻ. റി.

മലയിൽവെച്ച് ശിശുവായ ഒരു ദൈവത്തെ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽനിന്നു കണ്ടു. ഇവിടെ വെളിച്ചം വരുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും. ഒരു വിശ്വാസവും ഒരു ചർച്ചയും. ഒരു ജ്ഞാനാനുഭവവും ഉള്ളു എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു എളുപ്പത്തോടും അല്പായും ഒരേപോലെയും ആയി നിത്യനായി സമീപിച്ചെത്തുന്നു. എന്നാലും സഭയിൽ പരിശുദ്ധിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടു ക്രിസ്തു പിന്നെക്കുറിച്ചു പലരും പലവിധത്തിൽ പറയുന്നു. നാലു സുവിശേഷങ്ങളിൽനിന്നാണ് നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏതാണ്ടു ഒരു രൂപം ഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഇതു ക്രിസ്തീയവകുപ്പുകൾ ഏകദേശം ഏകരൂപം സമ്മതിക്കുന്നു.

നാം ഒരു പുസ്തകം വായിക്കുന്നു. ഒരു കഥ എന്നു തന്നെ ഇരിക്കട്ടെ. അതിൽ ഒരു കഥാനായകനെ കാണാം. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പല ചർച്ചകളും കേൾക്കുവാൻ ഉദ്ദേശ്യം. ഏതോ ഒരു വിധത്തിൽ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിയുന്നു. തന്റെ മനസ്സിന്റെ രൂപവും രചനയും കൂടെ ഒരു വിധത്തിൽ അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. സുവിശേഷങ്ങളും പെരുപ്പത്തിന്റെയും പത്രോസിന്റെയും മറ്റും ലേഖനങ്ങളും വായിക്കുമ്പോഴും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് ഒരു രൂപം നമ്മുടെ മനസ്സിലും പതിയുന്നു. എന്നാൽ പുണ്യദൈവത്വം അദ്ദേഹമായി ദൈവരൂപമായി രസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും തന്റെ മനസ്സിന്റെ ഗതിയും ആഴവും പരിചയപ്പെടാൻ അടിയുണ്ട്. ഉള്ള സംസ്കാരവും ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു സിദ്ധമായി ഉയർന്നു വന്നിട്ടുള്ളതും ഇങ്ങനത്തുകൊണ്ടും അല്പ ബുദ്ധിമുട്ടും ഏകദേശം അനുമാനിക്കാൻ എന്നു എണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്നു മാത്രം ബലഹീനരായ മനുഷ്യർ തന്നെക്കുറിച്ചു ധരിച്ചതിൽ കാണിച്ച വിവിധത്വത്തിന്നു കാരണം കണ്ടു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഏകീകരണമാണ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഉണ്ടായിരുന്നോ ഒരു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നോയോ, നമ്മുടെ ഉണ്ടാകിൽ കലർന്നിരുന്നോ അഥവാ വെറുപ്പുരമ്പാതസ്പർശത്തോടുകൂടിയിരുന്നോ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള തർക്കങ്ങളെക്കൊണ്ടു സഭാചരിത്രത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മാർസിയാന്റെ ചതുപ്പ്, അന്ത്യോസിന്റെയും റെനോവ്വിന്റെയും പിരിയിൽ, നേസ്തോസിന്റെ വാദം മുതലായവയും അവയേറ്റോലെയുള്ള മറ്റു പല ഭിന്നതകളും ഏകദേശം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ ഇന്നും തന്നോട് വിശ്വസ്യമായിത്തന്നെ സമീപിച്ചെത്തുന്നു.

ഈ കഥയ്ക്കും ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേക്കാം. യൂറോപ്പിലെ പത്താം നൂറ്റാണ്ടിൽ (ദേവാകാർ) വ്യക്തമായ ഒരു വിശ്വാസം ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ, യഹൂദർ, മുസ്ലീമുകൾ എന്നിവർക്കുമിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കരണമൂലം, കരൾകുറവ്, ആത്മദ്രവ്യത്താൽ മുറുകായ ഗുണങ്ങൾ മേൽ പറയപ്പെട്ടവയോടൊന്നിച്ച് തന്നെ രണ്ടിനങ്ങൾക്കും യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ വെളിച്ചം സമീപിച്ചെയുപോയി എന്നുള്ളതു പ്രയാസമെന്നും അതുകൊണ്ടു ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ മിക്കവാറും തന്റെ അമ്മയിൽ അഭ്യസിക്കുന്ന പ്രത്യേകപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും ഉപദേശിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഏകദേശം ദൈവത്തോടൊപ്പം തന്നെ കർത്താവിന്റെ അമ്മയേയും അറുപതു ഉയർത്തി എന്നു ബിഷപ്പോസ്റ്റോൾ ബാബ്ബറൻ ലക്ചറിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

നോക്കിക്കൂടാവെണ്ണം ഉള്ള വെളിച്ചത്തിൽ വാഗ്ദിക്കുന്ന രേഖയ്ക്കു എന്നു പറയുന്നതു പിശകാണ്, എന്നാൽ രേഖയ്ക്കു മോനമുനെ സ്റ്റേയിരന്നു നമുനെ ചല്ലാ ബലഹീനതകളിലും കൂടെ നമ്മോടു സഹതപിക്കുന്ന രൂപാ : മോളന്നു അത്രെ കൂട്ടി ബ്ലാസ്കാർ ഉപദേശിച്ചു (പ്രോക്സിസ്താൻറുകാർ). എന്നാൽ പ്രോക്സിസ്താൻ യേശുക്രസ്തൻ രേഖയ്ക്കു സുവിശിഷ്ടൻ സഹതപസഫലകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശക്തിയായി ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ മറ്റു ചില കാലം മറന്നുപോയി എന്നു ജൂതന്മാർ ഉള്ളവർ അതിക്കുന്നു. ഒരു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ചട്ടങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന്നു ബാധിതന്മാരായിരിക്കുന്നവരിൽ ഒരുവിധത്തിലും അപ്രധാനനല്ലാത്തതു ഒരു ആളെല്ലൊ ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരേയൊരു ഡിപ്യൂട്ടിമെൻറിലും ഇന്നു ജോലി ഇന്നവിധം ചെയ്യു തീർപ്പാണുണ്ടെന്നു മോദാവില്ലുള്ളവർ ചുറ്റുമെല്ലെഴുതും. അദ്ദേഹത്തെ നേരേവന്നും വീണ്ടെടുപ്പുജോലിയിൽ ഉന്നിനകാൽ ഒരു ചെയ്യു തീർപ്പാണായിരുന്നു; അവയുടെ സ്വഭാവം ഇന്നവിധമുള്ളതായിരുന്നു എന്നും മറ്റും ഉള്ള വഴരെ ശ്രദ്ധമായ തപങ്ങളേക്കുറിച്ച് സംശയമെങ്കിലും അദ്ദേഹം കുറിക്കുന്ന ഒരുവക ക്ഷമയല്ലാത്ത അഭിജ്ഞതപം പ്രോക്സിസ്താൻറു ശാസ്ത്രീകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാർണീസിസിസ്തൻ പറയുന്നു. ചരിത്രപരമായ ഒരു കൃത്യം അഥവാ പുതിയവായ മെമ്പർമാരെക്കണ്ടു മനസ്സിൽ രൂപീകരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു നേരം; നമുക്കു ആത്മാവു നിർപ്പനായിരിക്കുന്ന രേഖയ്ക്കു മോശിയോടു അടുത്തു സംസാരിച്ചു ചെയ്യു തുടങ്ങുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു വിശ്വാസിയുടെ മനസ്സിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിസ്തു രൂപം മറ്റൊന്നു എന്ന പ്രൊഫസ്സർ കേരളം പറയുന്നു. (മിസ്റ്റോറിക് ട്രൈൽ "ആൻഡ് ട്രൈഡൽ ട്രൈൽ") വെളിത്തകാരി സ്ത്രീക്കു വെളിപ്പെട്ട ക്രിസ്തു ചെയ്തവയെക്കുറിച്ചു സാരിച്ചു എന്നു അവർ പറയുകയുണ്ടായി. വിശുദ്ധരോട് ചേർന്നായിരിക്കു വെളിപ്പെട്ട ക്രിസ്തു രക്തത്തെ ഒഴുകിക്കെണ്ടി എന്നു തന്റെ മറ്റു ദയത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടുവന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം നമുക്കിതിൽ ക്രിസ്തു ഒരുകല്പിതാപുരുഷൻ എന്നു വരുമോ? ക്രിസ്തു നേരം തന്റെ ആത്മാവും ഒന്നു. തന്നെ ഉള്ള വിശ്വാസവും ഒന്നുതന്നെ. എന്നാലും വിശ്വാസികളുടെ ബലിയുടെയും ആശയത്തിന്റെയും ശുദ്ധിയുടെയും മറ്റു പലവിധവശമകളുടെയും സമിതിയെ അവർക്കായിട്ടു തന്റെ വിശ്വരൂപം രൂപീകരണപ്പെടുന്നു.

അതിനേക്കു ചെയ്യു തുറന്നുണ്ടു രേഖയ്ക്കു ദൈവമാണെന്നു ഒരു കാലത്തു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മറയ്ക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിന്നു കഴിവില്ലാത്തവണ്ണം ജോർജ്ജ് പരശുഭാജിപിതം ചെയ്യു അപ്രത്യക്ഷനായ ദൈവത്തിൻ തപത്തിൻ പ്രതിമയായെ വെളിച്ചം കാഴ്ചക്കൊണ്ടു മാർ ദൈവമായിരുന്നു എന്നു ശാസ്ത്രീകൾ സാധിക്കുന്നു.

പത്തനാമുറാറാണ്ടിൽ പൊരുൾ തിരിച്ചു വേദപുസ്തകത്തിൽ മനസ്സിലായതെന്നു പല പീശകളും വന്നുവേലാട്ടുണ്ടെന്നും അതു കഴിഞ്ഞുണ്ടെന്നും പറയുന്നു. വിശേഷമായപ്രതിഭാ ക്ഷമയുള്ള പ്രോക്സിസ്താൻറുകാർ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിലേക്കും തജ്ജമകളിലേക്കും പെരുമാറിക്കിട്ടാലും തന്നിരിക്കത്തം പ്രാമാണ്യവും ഉള്ളതു പത്തീനിൽ ശുരേയോദിനെറ വർഗ്ഗത്തിന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതും ക്രൈസ്തവീയസ്സും മറ്റും ഗോൾ മുതലായ ദിക്കിൽ ഉള്ള ദാരിച്ചിരുന്നതു മേയ് ഒഴുപ്പു കഴിഞ്ഞും, സുറിയാനിയിൽ പഴയൊരു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രജ്ജമയ്ക്കും ആണെന്നു സാമ്പ്രേയ മുതലായ ആധുനിക ശാസ്ത്രീകൾ സാധിക്കുന്നു. രജ്ജമയ്ക്കെ പുണ്യസംകൈണ്ടുതന്നെ പലദേവതകളും ഉണ്ടാകുന്നു. പത്തു കമ്പുകമാരുടെ ഉപദേശിൻ മണലോളം നേരം മണലോളം നേരം മണലോളം എന്നാണു എല്ലാവരിലും പുരാതിനയെ സുറിയാനിഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നതെന്നു നാമന്റേയ്ക്കു കാണിക്കുന്നതു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ അക്ഷരംവഴി അർത്ഥവും സ്തോത്രവും കണ്ടു പിടിക്കുന്നവരും മറ്റൊരുവക സ്തോത്രങ്ങളേയും വക്തവ്യാർത്തവരും ഇതിനെത്തു ന്നമാധാനം പറയുമെന്നു കണ്ടുവേണ്ടതാണ്.

സംഗതികൾ ഇങ്ങനെയെല്ലാമിരുന്നാലും യൂറോപ്പിലെ നവീകരണത്തിൻ പല ദിനങ്ങൾ ചല്ലാ തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഉള്ളതു മതം സത്യസുവിശേഷം മറിയ്ക്കുവേദശാസ്ത്രം എന്നു ശരികയും അതിന്നു മറുപു സമിതിയെല്ലാക്കുന്ന സഭാവിചാ

ഗണകൾക്കു ആ വിവരണം തന്നെ ഇപ്രകാരമാകുന്നതിന്നു വളരെ വൈഭവം കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. യൂറോപ്പിലുണ്ടായ സമിതി ഈ രീതിയും ഇപ്പോൾ പരമാർത്ഥം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ചിലപ്പോൾ പരസ്പരം മന ക്രാബ്ബിത്തന്നെ ചമ്പ്രസംഭവിച്ചവർക്കു ചിഹ്നിച്ചു പരസ്പരസംഭവങ്ങളെ അർത്ഥം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതു യൂറോപ്പിൽനിന്നു പ്രമാണം കൊണ്ടു ന്യായമൊ എന്നുറപ്പാക്കും. ലൂതർ ഉപയോഗിച്ചതിലേക്കും ശക്തിയുള്ള ആയുധം “വിപ്ലവസത്താമുള്ള നീതികരണം” എന്നുള്ള പ്രമാണം ആയിരുന്നു. ഇതു മെറ്റാമോർഫിസിസംഗതി തന്നെയാണെന്നു ജർമ്മൻ സമുദായത്തിന്നു ആകാശത്തുണ്ടായിരുന്നവർ സമിതിയെയും രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നവരെയും കണ്ടെത്തുന്നതും ആവകകാലങ്ങളിൽക്കു മുമ്പായി മുമ്പായ സമിതി മെറ്റാമോർഫിസിസംഗതിയെ പണ്ടിലുപയോഗിച്ചതും ഇതുതന്നെ ആയതന്നും അർത്ഥമാകത്തക്കവണ്ണം തന്നെ കാലപ്രതിഭാസം ആയിത്തീർന്നു. ഇതു മെറ്റാമോർഫിസിസംഗതിയെ പണ്ടിലുപയോഗിച്ചതും ഇതുതന്നെ ആയതന്നും അർത്ഥമാകത്തക്കവണ്ണം തന്നെ കാലപ്രതിഭാസം ആയിത്തീർന്നു. ഇതു മെറ്റാമോർഫിസിസംഗതിയെ പണ്ടിലുപയോഗിച്ചതും ഇതുതന്നെ ആയതന്നും അർത്ഥമാകത്തക്കവണ്ണം തന്നെ കാലപ്രതിഭാസം ആയിത്തീർന്നു.

[illegible]

മറ്റൊരുകാരും ഉള്ളതു ഇങ്ങിനെ ഒരോ ൩ ഭിംഭം ചെയ്തായി യഥേ
 ഷ്ഠം കൈകൊള്ളുന്നവർ മറ്റുള്ളവർ ഏതൊരു തരത്തിൽ അറിയാതെത്താ
 മേരുന്നമെന്ന കലശലായി ശരിക്കായനുള്ളതാണ്. തങ്ങളേക്കാൾ മറ്റുള്ളവ
 രും ഏതോർത്തിരുന്നെങ്കിൽ ഏതു നന്നായിരുന്നു.

പലരും പലവിധത്തിൽ പറയുമ്പോൾ ആരാണ് ഒരു വിധി പറയേണ്ടത്? ക്രിസ്തു ജ്ഞാനെ പലരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ ആരു കല്പിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഏതും ശരിയായിട്ടുള്ളത്? എല്ലാവരിലും പഠിതമുള്ള ആൾ പറഞ്ഞാൽ മതിയോ? പഠിതം തന്നെ മതിയാകുമല്ലോ. വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവർ ഉൾപ്പെടെ എല്ലാവർക്കായിരിക്കും മിടുക്കോൾ ഈ പക്ഷം സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഏതൊരാൾക്കും

ഭരണിയുടേ ആറു മതിയോ? എങ്കിൽ ഭരണിയുടേവർ എല്ലാം പഠിതപത്നിക്ക് ഉള്ള പരീക്ഷ ജയിക്കാതെത്തന്നാണ്. ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞുമാഞ്ഞവന്നാൽ പിന്നെ തിരിച്ചു പഠിയേണ്ടതാ? ക്രിസ്തുതന്നേ കല്പിക്കണം. അതു എങ്ങിനെ സാധിക്കും എങ്ങിനെ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നും പറയുമുള്ള വിഷയം വേറൊരവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം.

മാന്ത്യാമ്മാസഭയിലെ പട്ടത്വം.

(സി. പി. തരകൻ)

മാന്ത്യാമ്മാസഭയിലെ പട്ടത്വത്തിന്റെ സാധുതത്തെ സംബന്ധിച്ചു സഭാ താരകയും ഇടവകപ്പത്രികയും തമ്മിൽ പ്രമുഖമായ ഒരു വാദം നടന്നുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർക്കുമാരിൽ ഒരാളായ മിസ്റ്റർ കെ. വി. ചാക്കോ ബി. എ. എൽ.റിയുമായി സംസാരിക്കുവാൻ ഇടയായ അവസരത്തിൽ ഇതുസംബന്ധിച്ചു ഇടവകപ്പത്രികയിലേക്കു ഒരു ലേഖനമെഴുതണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചുവന്നു. അതനുസരിച്ചു ഞാൻ ചിലതെല്ലാം കുറിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും ആസമയത്തു പാത്രിയർക്കീസബാപാ രിജമെന്റിലെ ഏഴുന്നൂറുണ്ടുണ്ടാകയും അതുപ്രമാണിച്ചു എറണാകുളത്തെ എനിരേപ്പിൽ എത്രയും നല്ലൊരാൾക്ക് കിട്ടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടും ഞാൻ ആരംഭിച്ച കൃത്യം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന്നു ഏറിക സാധിച്ചില്ല. രിജമെന്റിലെ ഏഴുന്നൂറുണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു ഈ സംഗതി ഏന്റെ മെന്റിലിൽനിന്നു വിട്ടുപോകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ നടന്ന നൂനമദോസിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിന്നു ഞങ്ങളുടെ പള്ളയിൽനിന്നു എന്നെങ്കിലും ഒരു പ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാൽ ഞാൻ വീണ്ടും കോടയത്തു എത്തിയ അവസരത്തിൽ ഇടവകപ്പത്രിക മാന്ത്യാമ്മാസഭയോടു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു അപ്പം സംസാരിക്കുവാൻ ഇടയാവുകയും താരകയിലെ ലേഖനങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയണമെന്നുള്ള പ്രത്യേക ഉദ്ദേശത്തോടെ ഒരു പത്രം ഇടയ്ക്കുവാൻ ഭാവികണങ്ങളാണെന്നും അതിന്റെ ചുരുക്കം ഞാൻ വരികണമെന്നും തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുന്ന എന്റെ ഒരു മാന്ത്യാമ്മാസഭയിൽ എന്തോ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യപ്പെടാമെന്നും ഈ സംഗതി എനിക്കു വീണ്ടും ഓർമ്മയുണ്ടായതു. ഏന്റെ മെന്റിലിൽനിന്നു അപേക്ഷയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു പല കാരണങ്ങളാലും ഏനിക്കു നിവൃത്തിയില്ലാതെ പോയെങ്കിലും തന്മൂലം ഈ സംഗതി ഏന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതിന്നു യോഗ്യം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ഇടവകപ്പത്രികയിൽ ഇതുസംബന്ധിച്ചു പ്രസ്തുതപ്പെടുത്തിവരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ വേർല്ലാലേവകയാരുടെതാണെന്നോ അപരരുടെ കത്താകൽ ഗണനീയമാകാൻ അല്ലെന്നോ പറഞ്ഞു താരക അപരന്മാരിന്നുതന്നെ മറുപടി പറയാതിരിക്കുന്ന സമീപിക്കു ഏന്റെ ലേഖനത്തെയും ആവിഷത്തിൽ വല്ല കാരണവും പറഞ്ഞു ഉപേക്ഷിക്കയില്ല എന്നു ഒഴിയും എനിക്കു ന്യായമായി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഒന്നു പരീക്ഷിക്കത്തക്കതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഇതെഴുതുന്നതാണ്.

ന്യായമായും മർദ്ദമായും ആരെങ്കിലും ചെയ്യുന്ന മോട്ടുങ്ങൾക്കു സമാധാനം പറയേണ്ടതു മർദ്ദങ്ങൾക്കു കടമയാണല്ലോ ഈ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചു എനിക്കു പറയാനുള്ള ന്യായങ്ങൾ എത്രയും മർദ്ദമായും മിതമായവരത്തിലും പറയണമെന്നു ഇവിടെ ഉദ്ദേശമില്ല. അതിനാൽ സഭാതാരകപത്രാധിപർ ഏന്റെ ലേഖനത്തിന്നു മറുപടി പറയാൻ വൈമനസ്യം ഭാവികയില്ലെന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

പ്രസ്താവനയായി ഇത്രയും. ഇനി കാർമ്മാണത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം. മന്ത്യാമ്മാസഭയിലെ പട്ടത്വം എന്നുള്ളതാണല്ലോ പ്രകൃതം. ഇതു സാധുമാണെന്നോ അല്ലെന്നോ കാണിക്കുന്നതിന്നു രണ്ടുവഴികളാണുള്ളതു്.

൧. മെത്താമാസഭയിലെ പട്ടത്ത് പ്രസ്തുത സഭയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം തന്നെ അസാധുവാണെന്നു കാണിക്കുക.

൨. പട്ടത്ത് സംബന്ധിച്ച പ്രസ്തുത സഭയിലെ ആചാരനടപടികൾ നീതിക്കും യുക്തിക്കും മേന്മയുള്ളതല്ലെന്നു കാണിക്കുക. ഈ രണ്ടു ഖണ്ഡങ്ങളിൽ പ്രകാരവും പ്രസ്തുത സഭയിലെ പട്ടത്ത് അസാധുവാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലാണെന്നു എൻ്റെ പൂർണ്ണധൈര്യമുണ്ടു്. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ സംഗതി സംബന്ധിച്ച മാത്രമേ ഞാൻ തയ്യാറാകൂ. പ്രവഹരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നള്ളു. ഈ ഭാഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാദങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം രണ്ടാമത്തെ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച പ്രതിപാദിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. മെത്താമാസഭയിലെ പട്ടത്ത് പ്രസ്തുത സഭയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരംതന്നെ അസാധുവാണെന്നു തെളിയിക്കുന്ന ഖണ്ഡങ്ങളെ നാലു മേഖലകൾ.

൧. ഫുൾനെയിലെ പട്ടത്ത് സഭാതാരകയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ വാലകുന്ന ആ മത്സ്യസ് അത്താനാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗ്രീഗോറിയുടെ കൈവെച്ച മലങ്കരയ്ക്കു ആധിപത്യമാക്കി എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്സ്യസ് അത്താനാസ്യോസു സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണം കഴിച്ചുപോയതും അതിനും മലങ്കര ഭരിച്ചിരുന്ന മെത്രാമാർ സാധുവായ കൈവെച്ച ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു എന്നാണല്ലോ ഇതിൽനിന്നു അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. അത്താനാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ യ്ക്കുമുമ്പു പുലിക്കാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസു, പുനത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസു, മേല്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസു എന്നീ മെത്രാമാരാണല്ലോ മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്നതു്. ഇവർക്കു പട്ടം ലഭിച്ചതു തൊഴിയുൾ മാർ പീലപ്പിനോസു മെത്രാനിൽനിന്നായിരുന്നു. ഈ പീലപ്പിനോസിനു അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പു, അവിടെ വാണിരുന്ന അഞ്ചു മെത്രാന്മാരുകൾ തുടർച്ചയായ കൈവെച്ചു മൂന്നായിരമാണ് സമാനം ലഭിച്ചതു്. ഈ മെത്രാന്മാർക്കു സമാനം ലഭിച്ചതു മാർ അത്താനാസ്യോസിനെപ്പോലെതന്നെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുവാവാമെന്നു വാദിക്കപ്പെട്ട പരദേശമെത്രാമാല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനായിരിക്കുന്നതാണ്. ഹൈന്ദ് കൊച്ചി മടങ്ങിപ്പോയ പട്ടത്തിൽ വെച്ചാണ് ഇദ്ദേഹം പ്രസ്തുത മെത്രാമാരിൽ ആദ്യത്തെ ആദ്യമായ മാർ ക്രിസ്റ്റോസനു സമാനം കൊടുത്തതു്. ഈ ക്രിസ്റ്റോസിന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ഒരാളത്രെ മുമ്പത്തെ മൂന്നു മെത്രാന്മാരെയും വാഴിച്ചതു്. അതിനാൽ മുമ്പത്തെ മൂന്നു മെത്രാന്മാർക്കും കൈവെച്ചു പൂർണ്ണമായില്ലാത്തതു പോലെ ഗ്രീഗോറിയോസു ബാവാമാർ വാഴിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്റ്റോസിനും സമാനം പൂർണ്ണമായില്ലായിരുന്നു എന്നു താരക സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നു. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ മാർ ക്രിസ്റ്റോസിനു ലഭിച്ച സമാനം അസാധുവാകുവാൻ വല്ലകാരണവുമുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ഒന്നാമത്തേതു് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദമില്ലായ്മയും രണ്ടാമത്തേതു കൂടുമെത്രാന്മാരെ സഹകരണമില്ലായ്മയും ആയിരിക്കണമല്ലോ. ഇതല്ലാതെ വല്ലകാരണവുമുണ്ടെങ്കിൽ താരക പറഞ്ഞുകേൾക്കാൻ കൊള്ളാം.

ജനി ഈ തോതുവെച്ചു മെത്താമാസഭയുടെ പട്ടത്ത്ത്തെ നമുക്കു ഒന്നു പറയാം.

എ- ഗ്രീഗോറിയോസു അന്ത്യോഖ്യാനിൽനിന്നു സമാനം പ്രാപിച്ചു. അത്താനാസ്യോസു അന്ത്യോഖ്യാനിൽനിന്നു സമാനം പ്രാപിച്ചു.

ബി- ഗ്രീഗോറിയോസു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദമോ കൂടുമെത്രാന്മാരെ സഹകരണമോ കൂടാതെ മാർ ക്രിസ്റ്റോസിനെ വാഴിച്ചു. അത്താനാസ്യോസു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദമോ കൂടുമെത്രാന്മാരെ സഹകരണമോ കൂടാതെ തൊഴിയുൾ മാർ ക്രിസ്റ്റോസിനെയും തോമ്മാസ് അത്താനാസ്യോസിനെയും വാഴിച്ചു.

സി- ഗ്രീഗോറിയോസിനാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട മാർ ക്രിസ്റ്റോസിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും ശരിയായ കൈവെച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു താരക വേദാധികൃതനാകുന്നു.

ആ സമിതിക്കു അത്താനാസ്യോസിനാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട തൊഴിയുൾ മാർ ക്രിസ്റ്റോസിനും തോമ്മാസ് അത്താനാസ്യോസിനും അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കും സമാനരകയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ശരിയായ കൈവെച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു വന്നുകൂടുന്നു.

മാഞ്ഞാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചുരുക്കപ്പെട്ടു അസംഗതമാണെന്നു ഭ്രാന്തസഭ സമ്മതിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു ഇതിനൊക്കൾ കൂടുതലായ തെളിവുകൾ ഭൂമിപ്രദങ്ങളാൽ.

൨. മാർ അത്താനാജിയോസിനെ മുടക്കുവാൻ അന്ത്യോപ്പാപാത്രിയകീസന്റ അധികാരമില്ലകിലും മുടക്കിയതല്ലെന്നു താരക സമ്മതിക്കുന്നു. ഈ സമിതിക്കു പാത്രിയകീസന്റ മെത്രാനെ മുടക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടെന്നു മഞ്ഞാസഭ സമ്മതിക്കുന്നതായി തെളിയിച്ചാൽ അത്താനാജിയോസിന്റെ പട്ടം അസംഗതമായി എന്നു തീർച്ചയാക്കുമ്പോൾ അതിനാൽ നമുക്കു ആഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കാം. മാർ അത്താനാജിയോസു അന്ത്യോപ്പയിൽനിന്നു പട്ടം മറ്റു മലങ്കര ഏതെങ്കിലും വനരത്തിൽ ഇവിടെ വേർപാടു മാർ ജീവന്നാജിയോസ് ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു ഗവൺമെന്റിന്റെ സഹകരണമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സുറിയാനി സഭയുടെ ഭരണം തന്നെക്കുറിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന്നു ചേർന്നു അത്താനാജിയോസ് വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു ജമ്മിന്റെ കയ്യിൽപ്പെട്ടു കഴിയുന്നതാകാത്തതിൽ അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ത്വീഷിസ് റസിഡൻസിന്റെ വേർപെട്ടു കഴിഞ്ഞുകൾ അയച്ചിട്ടുള്ള അയയെളാം ത്വീഷിസ് റസിഡൻസിയിൽ ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

൧൮൪൨ സെപ്റ്റംബർ ൨-ാം-നു അദ്ദേഹം ഏഴുതീയ ഏഴുതീയിൽനിന്നു ആദ്യം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“സർ താങ്കളെ ഞാൻ ആദരവോടുകൂടി അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നതെന്നാൽ (മലയാളത്തും മറ്റിടങ്ങളിലും ഉള്ള സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മതസംബന്ധമായ കാർഷികങ്ങളിലൊക്കെയും മേലദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന) അന്ത്യോപ്പാ പാത്രിയകീസ് തീരുമാനിക്കാറുണ്ടു്, അവിടത്തെ ഞാൻ വരുത്തിയും കൂടാതെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന മാർ ജീവന്നാജിയോസു മെത്രാനെ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ സംഗതി തീരുമാനിക്കാറുണ്ടു സമുദായത്തിന്നും മെത്രാനെ തന്നെയും ഏഴുതീകൾ അയച്ചിരിക്കുന്നു. ൧൮൪൨ ഫിബ്രുവരി ൨-ാം-നു എന്ന തീരുമാനിക്കാറുണ്ടു മലയാളത്തുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പ്രതിഷ്ഠിക്കയും അതിനുള്ള പിടിപാടോടും മറ്റു വിശ്വാസ സാക്ഷ്യങ്ങളോടുംകൂടി ഇപ്പോൾ അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാർ ജീവന്നാജിയോസിന്റെ മുടക്കു സാധ്യമാണെന്നു മാർ അത്താനാജിയോസ് വിചാരിക്കുന്നതായി കണ്ടുവെല്ലാം. അതിനാൽ അന്ത്യോപ്പാ പാത്രിയകീസന്റ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുടക്കുവാൻ അവകാശവും അധികാരവും ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു അഭിപ്രായമുള്ളതായി അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സമിതിക്കു മാർ അത്താനാജിയോസിന്റെ മുടക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ തന്നെ സാധ്യമാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹാനുഭൂതി മുടക്കിനാൽ അസംഗതമായി തീർന്നു എന്നും തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ വലിയ അപരമില്ല. പാത്രിയകീസ് തന്നെ മുടക്കുകയില്ലെന്നും മുടക്കിയാൽ താൻ സ്വീകരിക്കുമെന്നും അതും വരത്ത കവിധത്തിൽ അദ്ദേഹം വേറെ മില ഏഴുതീകളും ഏഴുതീയിട്ടുള്ള. ആവശ്യപ്പെടാൻ അയയെപ്പറ്റി പിന്നാലെ ഭ്രാന്തായികാം.

ഇനിയും ഇതുസംബന്ധിച്ചതന്നു വേറെയും സംഗതിയെ കൂടെ ആലോചിക്കാം. ൧൮൪൪ ജനുവരി ൨-ാം-നു മാർ അത്താനാജിയോസ് റസിഡൻസിയിൽനിന്നു വേർപെട്ടതിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന സമയം (അന്ത്യോപ്പാ സ്വദേശിയാകട്ടെ മലയാളത്തുകാരനാകട്ടെ) അയാൾ തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സമിതിയേയും പാത്രിയകീസിന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചെന്നുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ളതിന്നു മറ്റും ഒരു അനുസരണ വാക്യം അടങ്ങിയതായി കൈക്കല്പിച്ചു ഒരുപത്രം പാത്രിയകീസിന്നു ഏഴുതീ കൊടുക്കേണ്ടതു് ഏല്പിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാകുന്നു. ആയു ഇനിക്കു മാറ്റു കിട്ടുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഞാൻ ഏഴുതീ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്” പാത്രിയകീസിന്റെ സിംഹാസനത്തെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അത്താനാജിയോസ് ഏഴുതീവച്ചിട്ടുള്ള സമിതിക്കു പാത്രിയകീസിന്റെ മുടക്കിനെ അനുസരിച്ചില്ലെന്നു അനുസരിച്ചില്ലെന്നൊ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്നാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വിശ്വേഷിച്ചു തന്റെ വിശ്വാസത്തെ കുറിച്ചു അത്താനാജിയോസ്

ഏഴുതിവട്ടയായി പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു യദേകാമാല സഭയുടെ വിശ്വാസം അനുസരിച്ചായി ഏഴുതിവട്ട എന്നു തീർന്നു. അല്ലാതെ അന്ത്യോശ്വ പാത്രിയക്കീസു പട്ടം കൊടുക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു തീർത്താണല്ലോ അന്ത്യോശ്വ പാത്രിയക്കീസിനു ഒരു മെത്രാനെ മുക്കുവാൻ അവകാശവും അധികാരവും ഉണ്ടെന്നും പാത്രിയക്കീസ് മുക്കുവാൻ മെത്രാന്റെ സമാനം അസാധ്യമാകുമെന്നും യദേകാമാല സഭ പാത്രിയക്കീസും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ വിശ്വാസത്തെ കൈകൊണ്ടും കൈകൊണ്ടു ആനിലയിൽ അത്താനാസോസ് എന്ന സമാനം പാത്രിയക്കീസു മുക്കുവാൻ അസാധ്യമാകാതിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

ഈ ഘട്ടത്തിൽ നമുക്കു വേറൊരു യുക്തിയെ കൂടി ആലോചിക്കാം. പാത്രിയക്കീസിനു മെത്രാന്മാരെ മുക്കുവാൻ അധികാരമില്ലെന്നു സമാധിക്കുന്നതിനു താമക കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന യുക്തികൾ പാത്രിയക്കീസിനെ വാഴിക്കുന്നത് മെത്രാന്മാരാണ്. മലങ്കര മെത്രാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായവും തമ്മിൽ ഉള്ള തെറ്റായും പ്രത്യേകമെ പാത്രിയക്കീസും മെത്രാന്മാരും തമ്മിൽ ഉള്ളതും എന്നും മലങ്കര മെത്രാനെക്കാൾ മൂപ്പുകൂടിയ ഒരു സമുദായമെത്രാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹമാണിരിക്കും പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു ശുദ്ധ്യാലോചന ചെയ്യുന്നതെന്നും മറ്റുമാണല്ലോ. ഒരു പാത്രിയക്കീസ് നിലയിൽ ഉള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെക്കാൾ പത്തോ ആയിരമോ മടക്കൂ മൂപ്പുകൂടിയ ഒരു മെത്രാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തോടും ആ സഭയ്ക്കുമായിട്ട് ശുദ്ധ്യാലോചന ചെയ്യുന്നതല്ലെന്നു താമക ഇനിയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൊള്ളാം. ഇതുകൊണ്ടു മലങ്കര മെത്രാനും സമുദായവും തമ്മിലുള്ള അന്യരമല്ല പാത്രിയക്കീസും മറ്റു മെത്രാന്മാരും തമ്മിൽ ഉള്ളതെന്നു തീർത്താണല്ലോ. ഇനി മെത്രാന്മാർ കൂടി പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു പാത്രിയക്കീസിനു വിശേഷാൽ വല്ല അധികാരവും സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കാം. സി. എം. ഏസ്കൂട്ടിയുടെ മറേത്താമ്മാസഭയെക്കുറിച്ചു ഒരു കാനോൻ അച്ചടി ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ ഒരു മെത്രാനെ മറ്റൊരുമെത്രാനെ വാഴിക്കാമെന്നും മെത്രാനിട്ടെങ്കിൽ പന്ത്രണ്ടു കത്തങ്ങൾ കൂടിയാൽ ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കാമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെറു കത്തങ്ങൾ കൂടി ഒരു മെത്രാനെ വാഴിക്കുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ വെറും ഒരു മൂപ്പൻ കത്തനായി മാത്രം താമക വക്തവുണ്ടാ. ഇല്ലെന്നു തീർത്താണ്. അങ്ങിനെയാക്കുന്നെങ്കിൽ പാത്രിയക്കീസു വെറും ഒരു മൂത്തമെത്രാനാണെന്നു പറയുന്നതിനു വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാമായിരുന്നു. ചെറു കത്തങ്ങൾ കൂടി വാഴിക്കുന്ന മെത്രാനായാലും അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു കത്തനാമെ മുക്കാമെന്നു മാർത്തോമ്മാസഭ സമ്മതിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ടോ അതിലധികമോ മെത്രാന്മാർ കൂടി വാഴിക്കുന്ന പാത്രിയക്കീസിനു ഒരു മെത്രാനെ മുക്കുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നുള്ള പക്ഷം ഈ സമിതിക്കു എങ്ങിനെ ന്യായമായിരിക്കുമെന്നു താമക സാധാരണമായി ആലോചിച്ചുനോക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ദേവപുരത്തു സംഗതികൾകൊണ്ടു ഒരു പാത്രിയക്കീസിനു ഒരു മെത്രാനെ മുക്കുവാൻ അവകാശവും അധികാരവും ഉണ്ടെന്നും പാത്രിയക്കീസിന്റെ മുക്കുന്നതിനെ അത്താനാസോസ് പിൻപറ്റാൻ പട്ടം അസാധ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ആണ് മാർത്തോമ്മാസഭയുടെ അഭിപ്രായമെന്നു അനുമാനിക്കുന്നതിൽ എന്തു അധാരമാണുള്ളതു്.

൨. ആത്താമറ്റപള്ളിക്കേസിലെ ആപശ്ചാത്തിലേക്കു ആലപ്പുഴ ജില്ലാഭാഷാതിയതിൽനിന്നു ഒരു കമ്മീഷനെ അയച്ചു മറിച്ചുപോയ തീത്തസ് മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ വിസ്തരിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽ ഹാജരായി വക്കീലിന്റെ ക്രാസിറ്റു ഉത്തരമായി തീത്തസ് മാർത്തോമ്മാ ബോധിപ്പിച്ചു മോഴിയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. “സാരമുള്ള വിവരങ്ങൾ ഉള്ള സഭക്കാർക്ക് പട്ടം കൊടുക്കുകയോ അവരിൽനിന്നു പട്ടം വാങ്ങിക്കുകയോ ചെയ്യുകയോ” സാരമുള്ള വ്യക്തതയോടുകൂടി സഭകളിൽനിന്നു പട്ടം വാങ്ങുകയോ എന്നു ഇതിൽ എത്രയും സ്വസ്ഥമായി പ്രസ്താവിച്ചു. അങ്ങിനെയുള്ള സഭകളിൽനിന്നു വാങ്ങുന്ന പട്ടം അസാധ്യമാണെന്നല്ലാതെ ഇതിന്റെ അർത്ഥം സുവിശാസിനരും മത്തോമ്മാസഭയും തമ്മിൽ സാരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു താമക പറയുന്നില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധന്മാർക്കു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എത്രയും ആവശ്യവും ഉണ്ടാകുമെന്നു ആണെന്നു സുവിശാസിനർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു വിശ്വാസാധാരണയെന്നു മാ

മേന്മാമാസം പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിശുദ്ധരായ നരകത്തിലേക്കുള്ള സർപ്പീഷ്കേന്ദ്രം എന്ന രണ്ടു സഭകളും ഒരുപോലെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. സുവിശാസിനരു മുഴുവൻ നരകത്തിലേക്കുള്ള സാക്ഷിപത്രവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നാണ്. മേന്മാമാസഭയുടെ അഭിപ്രായമെന്ന തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെ പ്രസ്തുത സഭയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം നരകത്തിലേക്കു പോകാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരാളിടനിന്നാണ് മത്സ്യസംരത്നാനന്ദേശ്വരൻ പട്ടമേന്മാനായ എന്ന ഇവിടെ വിശിഷ്ട സ്മരണീയമാണ്. അന്ത്യോപ്യാസഭയും മേന്മാമാസഭയും തമ്മിൽ ഇനിയും സാരമായ പല വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടു്. അവയെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. തന്മൂലം ആവശ്യത്തിനു മേൽപ്രസ്താവിച്ചതു മതിയെന്നു വശപെടുന്നു. മേന്മാമാസഭയുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം രാജ്യപ്പെടുത്തിയത് സാരമായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഉള്ള സുവിശാസിനസഭയുടെ ആത്മീയ മേലദ്ധ്യക്ഷനായ അന്ത്യോപ്യാപാത്രിയകീസിൽ നിന്നാണ്. മത്സ്യസംരത്നാനന്ദേശ്വരൻ സമാനം സ്വീകരിച്ചതു. സാരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉള്ള സഭയിൽനിന്നു പട്ടം വാങ്ങിക്കൂടാ എന്ന മേന്മാമാസഭയുടെ പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷനായ തീത്തസ് മേന്മാമാസഭ ആത്മാർത്ഥ കേസിൽ മൊഴി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു അന്ത്യോപ്യാസഭയിൽനിന്നു മേന്മാമാസഭയിൽ പട്ടമേന്മാനായ എന്നും അങ്ങനെ ഏകീകരണപക്ഷം ആതു അസംഗതമാണെന്നും മേന്മാമാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മേന്മാമാസഭയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്റെ പട്ടത്തിന്റെ ആദ്യ ഉറവയായ മസ്സീസ് അന്ത്യോപ്യാസ അന്ത്യോപ്യാപാത്രിയകീസിൽനിന്നു ഏറ്റവും സമാനം സാധ്യമാണെന്നു മേന്മാമാസഭ പഠിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ? മേന്മാമാസഭയെ പലിയ കാര്യമായി വർദ്ധിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ശ്രീമഠത്തത്തിന്റെ ആത്മീയതയെ അതിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സവിധിയിൽ സഭാ രാജ്യ ആണെന്നു സമാപിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടത് സാധിക്കുന്നതാണെന്നു.

൪. ജനി സന്താനകൾക്കു മില “പ്രശ്നാപന”ങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. കാലംചെയ്തു വലിയ തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന ലേഖനത്തിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങളുടെ പ്രധാനി എന്നറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു തക്കതായ ആദരം അർപ്പിക്കുന്നതിനു സാരകരമായ പ്രസ്താവനകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതു കേൾക്കുന്ന സഭാഭാരതപത്രാധിപരായ മിസ്റ്റർ കേ. എൻ. ദാനിയേലിന്റെ പേരായതെ അറിയുന്നതിനു പുറപ്പെട്ടതുമാണ്. മാർ ദീവനാനന്ദേശ്വരൻ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഏറ്റെടുത്ത സമാനം അസംഗതമാണെന്നാണ്. തന്മൂലം അഭിപ്രായമെന്നു ഇതിൽനിന്നു ന്യായമായി അനുമാനിക്കുകയുണ്ടാ. ഇതിന്നു പുറമെ “അന്ത്യോപ്യാപാത്രിയകീസു പാത്രിയകീസോ വേർതിരിയെ” എന്നു തലവനകളിൽ രാജ്യത്തിൽ തുടർ തുടർ പല ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പ്രസിദ്ധനോ കളസിദ്ധനോ ആയിരുന്നിട്ടുള്ള ഏ. എൻ. ഒ. അഥവാ അദ്ദേഹം അന്ത്യോപ്യാപാത്രിയകീസെ അനുമാനിക്കുന്നപ്രകാരം മിസ്റ്റർ കേ. എൻ. ദാനിയേൽ. അതെ ഇപ്പോഴത്തെ താരകാധിപർ അധർമ്മം തന്നെ. മറ്റൊരാൾക്കു പ്രസ്തുത തിരുമേനിയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ദീവനാനന്ദേശ്വരൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നു പറയുന്ന പലിക്കേട്ടു യേശുസേഫ എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായും ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു മാർ ദീവനാനന്ദേശ്വരൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്കു റി. വ. ടി. മ. ശ്രീ. അന്ത്യോപ്യാസയുടെ മോറാൻ മോർ ഇന്നേഷ്വരൻ യാക്രബ് പാത്രിയകീസു ബാവാ തിരുമേനിയെപ്പറ്റി വലിയ സമാനത്തെ രാജ്യ പുല്ലോളം വകവെക്കുന്നില്ലെന്നും ഞാനോ ഏതെന്നോ ചിലയുള്ള മറ്റൊരാളെ ഒരന്ത്യോപ്യാസയെക്കുറിച്ചു തലയിൽ കൈവെച്ചാൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായ നന്മയും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതായി രാജ്യത്തു അഭിപ്രായമില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കുക. മാർ അന്ത്യോപ്യാസൻ പട്ടം കൊടുത്ത ക്രിസ്തുപാത്രിയകീസിൽനിന്നു പട്ടം കൊടുത്ത യാക്രബ് പാത്രിയകീസു എന്നുള്ളതും ഓർക്കുന്നതാണു്. അന്ത്യോപ്യാപാത്രിയകീസിൽനിന്നും പലിക്കേട്ടു യേശുസേഫ് ക്രിസ്തു ലഭിച്ച സമാനം അസംഗതമാണെന്നു കരുതുന്നതും മത്സ്യസംരത്നാനന്ദേശ്വരൻ

അന്യോഽപ്യാ പാത്രീയക്ലീസിൻനിന്നുതന്നെ ലഭിച്ചുവെന്നും ശ്രീമാന്യുക്തന്തൻ വരവും വരവികൂടാത്ത ഉറവയും ആയിരീഭുന്ന ശരണ്യം സഭാരാകപത്രാധിപര വർകൾ ഒരു പ്രസ്താവിച്ചുകേൾക്കിൽ വലിയ ഉപകാരമായിരുന്നു.

ഈ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഏറിക്കു പഠവാറുള്ളതു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. മേൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കൊണ്ടു മറ്റേന്മാമാസഭയിലെ പട്ടവും പ്രസ്തുതസഭയുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരംതന്നെ സഭ്യവെല്ലെന്നു കാണുമെന്നാണു ഏൻറ ശ്രദ്ധയെ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിയിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം ദേവലോകത്തെ യുക്തികളാണെന്നു ജവയ്ക്കൊന്നിന്നും സമാധാനം പറവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധികയില്ലെന്നു ഏറിക്കു അഭിപ്രായം അഭിമാനമില്ല. നീതിയെ അനീതിയും അനീതിയെ നീതിയും ആകുവാൻ തക്ക സാമർത്ഥ്യവും തക്കോന്നുനൈപുണ്യവും ഉള്ള ആളെന്നു നവീകരണകാരിൽ പലരും സൂതിച്ചു പുകഴ്ത്തിപ്പോരുന്ന മസ്റ്റർ ഭാഗിയേലിനു ഇതിനുള്ള സമാധാനമെന്നൊന്നുവിവാൻ കൌതുകത്തോടുകൂടി കാത്തിരിക്കുന്നു.

സഭാരാക പത്രാധിപരവർകൾ ഇതിനെപ്പറ്റി വാദിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടു ന്നൊട്ടെങ്കിൽ കഴിയുന്നതും ശകാരങ്ങളും മറ്റും ഒഴിച്ചുവെച്ചു വേണം. അറംഭിക്കുവാൻ ഏന്നു ഏറിക്കു പ്രത്യേകം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടെന്നുകൂടെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അസംബന്ധമായൊ ആഭാസമായൊ ശകാരിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടവരോടു സമാധാനം പറവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ലെന്നും തങ്ങൾക്കു ഇതിനു മറുപടിയായി പറവാൻ ഉണ്ടെന്നും മറ്റൊരുകാരും മിതമായ സ്വഭാവത്തിലും പറയുന്ന പക്ഷം ഏന്നാൽ കഴിയുന്നതു ഞാനും നോക്കാമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ ഇല്ലാത്തതെന്നു വാദത്തിൽനിന്നു പിൻപലിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും മുന്നമേ അറിവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പരേതനായ നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനി.

(൭)

[എം. പി. വർക്കി]

വലിയ തിരുമേനിയും പാലക്കുന്നത്തു മാർ മത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസും തമ്മിൽ പലസാമ്യങ്ങളുമുണ്ടെന്ന് ഈയിടെ ഒരഭിപ്രായം കാണുകയുണ്ടായി. എൻറ അഭിപ്രായത്തിൽ സാമ്യത്തെക്കാൾ അധികം വിപരീതത്വമുണ്ടെന്നാണ്. രണ്ടുപേരും പരദേശത്തു പോയി മേൽപ്പട്ടം ഏറ്റവരും സ്വജാതിയുടെ ഉന്നതിയെ കാംക്ഷിച്ചിരുന്നവരും അണ്. പക്ഷെ രണ്ടുപേരുകേയും ഗതി രണ്ടുവിധമായിരുന്നു. നമ്മുടെ വലിയ തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന ശ്രമം അന്യോഽപ്യാ മേലധികാരം മലങ്കര സമാപിക്കാനായിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിന് അനുരൂപമായി മരണപശ്ചത്തം സൃഷ്ടിരമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മാർ അത്താനാസ്യോസ് മേൽപ്പട്ടമേറ്റു മലങ്കരവന്നു വളരെക്കാലത്തേക്കു അന്യോഽപ്യായുടെ ആത്മീയാധികാരത്തിനുവേണ്ടി പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു പാത്രീയക്ലീസുഖാവാ അദ്ദേഹത്തെ മിക്കമെന്നായപ്പോൾ കബാത്തിനു പറന്നതുപോലെ ഒരു “റെററ” എഞ്ചിൻ ടറൺ” കറിച്ച് അന്യോഽപ്യായുടെ അധികാരത്തെ നിഷേധിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ പൂർവ്വാപരവിരുദ്ധമായ നിലയെ അവലംബിച്ചു എന്ന കുററത്തിനു മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഇട കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു നവീകരണകാരകെ വലിയൊരു ബന്ധുവായ റെയ് സാസ്ത്രിയെന്ന സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമാധാനം മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം പരമാർത്ഥമായിരിക്കാം എന്നാണ്. മേൽപ്പട്ടം ഏൽക്കാൻ പോകുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഉദ്ദേശ്യം

ഹത്തിൽ നവീകരണലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയിരുന്നു എന്നും സഭ മുഴുവൻ നവീകരിപ്പാനുള്ള എളുപ്പമായ ഒരു വിദ്യയായിരുന്നു തന്റെ വിദേശാടനവും മറ്റും എന്നും പറയുന്നവരുണ്ട്. പക്ഷെ നമുക്കു റെയ് സായ്‌പിന്റെ സമാധാനത്തെത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചുനോക്കാം. ഒരാളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് കാലക്രമേണ മാറ്റം വരാവുന്നതും ചില സംഗതികളിൽ വരേണ്ടതുമാകുന്നു. റോമ്മാസഭയിൽ കർദ്ദിനാൾസ്ഥാനം വരെ ഉയർന്നു മൺ, മാന്റിംഗ് എന്നിവർ അംഗീകാർ സഭയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നവരാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പരമാർത്ഥമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരാൾ ചെയ്യാൻ ന്യായമായി കടപ്പെട്ടതായ യാതൊന്നും മാർ അത്താനാസ്യോസ് ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു അബദ്ധവുമില്ല. യാദൃച്ഛികമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളോടു യോജിച്ചുപോകാൻ തന്നെക്കൊണ്ട് ആകയില്ലെന്നു മാർ അത്താനാസ്യോസിന് എപ്പോൾ തോന്നിയൊ ആ നിമിഷത്തിൽ അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന തന്റെ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞു സ്വസ്ഥമായിരിക്കുകയോ അല്ലാത്ത പക്ഷം യാദൃച്ഛികമായ സഭയിൽനിന്നു വെളിക്കു പോയി ഒരു സ്വതന്ത്രസഭ സ്ഥാപിക്കാൻ ഉത്സാഹിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ പിന്നീടുണ്ടായ വലിയ വ്യവഹാരങ്ങളും ധനനാശവും തീരെ കൂടാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. ജാതിസ്നേഹമുള്ള ഒരാൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. അതല്ല സഭയിൽതന്നെ നിന്നുകൊണ്ടുപോരുന്ന പക്ഷം ജനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അനുഗമിക്കുകയാണെങ്കിൽ തരക്കേടില്ല. ജനങ്ങൾ അക്കാലത്തു നവീകരണത്തിനും സ്വതന്ത്ര്യത്തിനും അഗ്രഹിക്കത്തക്കസ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതിനു കഷ്ടിച്ചു അഞ്ചിലൊരംശം ജനം മാത്രം അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിക്കാൻ ഉണ്ടായതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുവിധം നോക്കിയാലും മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നില ബുദ്ധിപൂർവ്വകമോ ന്യായമോ എന്നു സമ്മതിക്കാൻ തരമില്ല. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണരീതിയും മേൽപട്ടക്കോർ ചേരാനു ചില നടപടികളും ആലോചിച്ചാൽ വലിയ തിരുമനിയും അദ്ദേഹവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ക്രിസ്തോസി വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ ചില പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം നമ്മുടെ ജാതിക്ക് അന്യസമുദായങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പൂർവാധിക ശ്രേഷ്ഠസ്ഥമായിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ കഴികയില്ല. അതോടുകൂടി സ്വന്തം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ചു വെറുപ്പു ജനിക്കാൻ വലുതായ സംഗതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിവരവും മറക്കാവുന്നതല്ല. മുരുകപ്പറയുന്നതായാൽ ഒരു അംഗീകൃത പണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും താഴെ രജിമർ ചെയ്ത ചേക്കുന്നതുമായ വാചകം മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ സംബന്ധിച്ച് ഉപയോഗിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു:— “ഏതും കൂടാത്ത മനസ്സും നടത്തയാടുകൂടാത്ത ബുദ്ധിയും നന്മയാടുകൂടാത്ത സാമർത്ഥ്യവും ഒരുവിധത്തിൽ നോക്കുന്നതായാൽ ശക്തികൾതന്നെ, ഏകിലും അതുകൾ ഉപദ്രവത്തിനു മാത്രമായിക്കൊണ്ടുള്ള ശക്തികളായി പരിണമിക്കാവുന്നതാണ്”.

ഈ ഉപന്യാസങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, വലിയ തിരുമേനിയെ നിന്ദ്യാജഭക്ത്യാദരങ്ങളോടുകൂടി സ്മരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ ദയവായ അറിവിനായി അല്പം പറയാൻ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

തിരുമേനി നമ്മുടെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഇത്രയല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചതു നമുക്കെല്ലാവരും അനുകരണീയമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായി എണ്ണുന്നേക്കാം. നിലവിൽ ഞ്ഞെപക്ഷം അത് ഒരുവിധത്തിൽ നോക്കുന്നതായാൽ കൃതജ്ഞതയായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു നന്മപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ആ നന്മയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യക്ഷഫലത്തിനു പുറമെ, അതു മറ്റുള്ളവർക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമെന്നുള്ള ഒരു അപ്രത്യക്ഷഫലത്തിനും കാരണമാകേണ്ടതാണ്. അതുപോലെതന്നെ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതയാത്ര നന്മ പ്രവൃത്തികളുടെ സ്ഫുടന നാമെല്ലാവരും സമുദായകാര്യങ്ങളിൽ പങ്കാധികം ശ്രദ്ധയുള്ളവരായി ഭവിക്കുന്നതിനു ഉപയോഗപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ഭാവി അതിലെ ചെറുപ്പക്കാരോട് നിലയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ ജാത്യാഭിമാനമുള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നതായാൽ ആ സമുദായത്തിന്റെ ഭാവി ശുഭസൂചകമെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്. ഹൈന്ദവ വ്യക്തികളിൽ ഇടവകപ്രതീകത്തിൽ “നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പത” എന്ന രചനാചകത്തിൽ ഞാൻ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനത്തിൽ നിന്നു ഏതാനും ഭാഗം ഇവിടെ വകഞ്ഞുതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. “നാം സമുദായകാര്യങ്ങളിൽ അശ്രദ്ധന്മാരായും കണക്കിലധികം സ്വാതന്ത്ര്യപ്പതന്മാരായും തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് സർവ്വധ്യാനമായി എനിക്കു പറയാനുള്ള ആവലാധിയുടെ മുദ്രകൾ. അവനവന്റെ കൃഷിക്കാര്യമോ കച്ചവടക്കാര്യമോ ഭാഗിയായി നടത്തണമെന്നുള്ളതല്ലാതെ സമുദായകാര്യങ്ങളിലും കറേന്റേയെങ്കിലും ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്ന ആളുകൾ വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വന്തകാര്യങ്ങളിൽ നാം ശ്രദ്ധ വയ്ക്കുന്നതിൽ അരും നമ്മെ കുറവു പറയുന്നതല്ല. നേരെ മറിച്ച് ഓരോരുത്തരുടെ ക്ഷേമം സമുദായ ക്ഷേമത്തെ അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും സ്മരിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ഇങ്ങനെ സ്വകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കുന്നവരെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ വേണ്ടത്. എന്നാൽ രാജമന്ദിരം എണ്ണ തേയ്ക്കുകയെന്ന പറയാറുള്ള പോലെ സമുദായകാര്യം ഏങ്ങനെ ചെയ്കിലും അതിനെക്കുറിച്ചു ഏതു വിചാരിക്കുന്ന ആളുകൾ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണെങ്കിൽ അതു ഭയങ്കരമായ ഒരവസ്ഥയല്ലേയോ? കൃഷിയിലും കച്ചവടത്തിലും ഏല്പാത്ത വേദാന്തരരക്കാരുണ്ട്. ഇവർ സംഖ്യയിൽ കുറഞ്ഞവരായിട്ടും പ്രധാനന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടവരായാൽ ഞവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പതയായാണ് അധികം ഭിഷ്വഹതുവായിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചവർ നമ്മുടെ സമുദായത്തിനു അലങ്കാരവും അഭിമാനകാരണവും ആണെങ്കിലും ഇവരും ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കാത്തവരെപ്പോലെതന്നെ മിക്കവാറും സ്വാതന്ത്ര്യപ്പതന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നു. ജാത്യാഭിമാനം മുതലായ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്കൊണ്ടു ഓരോ രാജ്യത്തിനും സമുദായത്തിനും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ അധികം സൗകര്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഇവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്പത സ്മരിച്ചാൽ സമുദായ ക്ഷേമകാക്ഷികളെ നല്ലപോലെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്”

ഏഴു കൊല്ലത്തിനു മുമ്പ് എഴുതപ്പെട്ട ഈ വാചകങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ ശരിയായി കുറിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചവരിൽ പലരും സമുദായ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച് സമുദായത്തിന്റെ വിശ്വസ്ഥ നായകന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സന്തോഷം നമ്മുക്കും. പക്ഷേ മിക്കവരും അശ്രദ്ധന്മാരായി വിൻവലിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. സമുദായ

യത്തെ പൊതുവെ സംബന്ധിക്കുന്ന വലിയ കാര്യങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കാൻ എല്ലാവരെയും കൊണ്ടു സാധിച്ചു എന്നു വരുന്നതല്ലെങ്കിലും അപരവരുടെ ശക്തിക്കുതക്കവണ്ണം ചുറ്റുമുള്ളവരെ നന്നാക്കുകയും സമുദായത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യാൻ എല്ലാവരെയും കൊണ്ടു കഴിയുന്നതാണ്. അതാതു ഇടവകകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുക, ഇടവകയിലെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുക, നമ്മുടെ പഴയ ആളുകളുടെ ഓരോ തെറ്റായ ധാരണനീക്കുക മുതലായി അനേകം കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് സാദ്ധ്യമാണ്. നമ്മുടെ ജനം പൊതുവെ നോക്കുന്നതായാൽ വിദ്യയിൽ താണുകിടക്കുന്നു എങ്കിലും, വേണ്ടവിധത്തിൽ പഠിത്തംകൊടുക്കുന്നതായാൽ ഏതു ശീമക്കാര്യവും മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ശക്തി അവർക്കുണ്ടെന്നു രീതിയാണ്. ഇങ്ങനെ പാഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ഒരു ചുമതല നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്കു പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. “മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല” എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിന്റെ അർത്ഥം പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ നമ്മുടെ ജനം അറിയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ “അശ്വൻ ആനയ്ക്കേറിയാൽ മകന്റെ ആസനത്തിൽ തഴമ്പു കാണുകയില്ല” എന്നുള്ള ചൊല്ലു ഏതെല്ലാം അപരങ്ങളിൽ പ്രയോജനിക്കുമെന്നുള്ളതും നമ്മുടെ ജനസാമാന്യം അറിയേണ്ടതു പ്രയോജനകരമാണ്. പത്തൊമ്പതാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ബുക്കാനാൻസാബ് സുറിയാനിസഭയെ സന്ദർശിച്ചു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭകാലമായ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പാത്രിയർക്കീസുചാവാതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മലങ്കര സഭയെ സന്ദർശിക്കാൻ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എന്താണുണ്ടാകുന്നതെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതെന്തുതന്നെയായാലും സഭയുടെ ഭാവി അതിന്റെ ചെറുപ്പക്കാരെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ചുരുക്കുന്നു.

ശുഭം.

പ്രൈമറി സ്കൂളുകളുടെ ഉൾകല്പിത യാദൃക്കോബായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളുടെ മാറ്റം.

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തമായും അവരുടെ പിൻഗാമികളായ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ പരിശുദ്ധാത്മാവുവുമായ സഭയിൽ ക്രൈസ്തവതയ്ക്കുള്ള തുറന്നു കാണാ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ എല്ലാം വെറും ചുക്കാണെന്നും അവ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഉൾകല്പിത ഉൾച്ചു നോക്കുമെങ്കിൽ ശുദ്ധതയെക്കൊണ്ടു ചെറുപ്പമായി കാണാമെന്നും അവയെല്ലാം പെട്ടെന്ന് മൂലതകൽ ആണെന്നും മറ്റും പ്രതിനിധിയും കൊട്ടി വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പലിയൊരു ജനസമുദായത്തിനിടയിൽ അധിവസിച്ചുവരുന്ന പെരുന്നേറ്റുകൃഷ്ണസ്വാമികളായ നമ്മൾ നമ്മളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ പാശ്ചാത്യന്മാരും വേദശാസ്ത്രത്തിൽ അനിതരസാധാരണമായ പാണ്ഡിത്യം ഉള്ളവർ എന്നു ഇതരമതസമന്മാരാൽ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയായ ഹൈന്ദവ് കാര്യങ്ങളെ ഉൾകല്പിതമാക്കി ഉൾച്ചു മാറ്റം അറിയിച്ചുണ്ടതു അത്യന്താപേക്ഷാർഹമായ ആധുനികതയ്ക്കുള്ള എന്റെ പ്രയത്നത്തെ പത്രികയിൽ ചേർത്തു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. പതിനാറാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഉണ്ടായ മതപരിഷ്കാരം നിമിത്തം റോമാസഭയുടെ അധികാരത്തെയും “തെറ്റിപ്പോയതായും” ചുരുക്കമാണുപോലുള്ളതെന്ന് പാപപൊറ്റി ചീകിയെന്നും എത്രയുണ്ടെന്നു ചുരുക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു ചുരുക്കം “വേദശാസ്ത്രം” എന്ന പേരിനെ വെട്ടിക്കൊണ്ടു ഒരു സഭയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള വിവരം പത്രികപായനകാൽ വളരെ മുഴുവതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണല്ലോ. ഇവർ റോമാസഭയുടെ വലിയായ മൂലതയേയും അനല്പമായ ദു

രാമാരങ്ങളേയും കണ്ടു അവയെല്ലാം ഒന്നുകൾക്കായി തിരസ്കരിച്ചു എങ്കിലും, മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന, പരിശുദ്ധന്മാർക്കു് അർപ്പിക്കുവാനുള്ള മുതലായ കാര്യമായ വിശ്വാസങ്ങളെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു്, ദോഷങ്ങളുള്ള ആ വിശ്വാസങ്ങളെ തൃപ്തിയും ചെയ്തു. ഈ അംഗീകാരത്തിൽ അന്നേ നൂറുൽ ചിലപണം മതഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വേദപുസ്തകത്തെ ഇവർ ഏതേല്ലാം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു സ്വസ്ഥമായി തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ.

എന്നാൽ “പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകൾ” എന്ന പേരിന്നേയും, ബോധിച്ചതുപോലെ യുള്ള നടപടികളേയും “കന്യാതങ്ങളായികരുതി, ആ അംഗീകാരത്തിൽ” അന്നെ ചക്രവർത്തികൾ, പ്രഭുക്കന്മാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ എന്നുവേണ്ടാ ഇല്ലാത്ത ജനസംഖ്യയിൽ മിക്കവാറും മേൽ ഒരു വലിയ വലിയ ജനസമുദായം. മൈത്രികാർ എന്നുള്ള ഒരു വിശ്വാസം അങ്ങനെയെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ഇല്ലാത്ത മാത്രമല്ല, ഈ ഭർത്താവിൽക്കൂടിയും സമിതി ചെയ്തുവരുന്നതായി അറിയാത്ത ആളുകൾ ചുരുക്കമാണല്ലോ.

ഈ മൈത്രികാരിൽതന്നെ ചിലർ “നിശ്ചലപദേശപാലകന്മാരും” എന്നൊരു സംഘം ഇല്ലാത്ത ഉണ്ടാകി പൂർവ്വികന്മാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിശ്വാസാചാരങ്ങളോടു് അംഗീകാരമുള്ള വേണ്ടുന്നവണ്ണം കൈകാര്യമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നുമാത്രമല്ല, കാലാനുസൃതമായി, ഓരോ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ആ പൗരസ്ത്യസഭയിൽ എന്നുവേണ്ട പരിശോധനകൾ കഴിച്ചശേഷം പൂർണ്ണമായി മാണെന്നു കാണുകയാൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്, ഈ മൈത്രികാർ പൗരസ്ത്യസഭയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ അപ്പോസ്തോലിക ഉപദേശങ്ങളേയും വിശ്വാസങ്ങളേയും അമൃതങ്ങളായി കരുതിക്കൊണ്ടു് അവരുമായി ഒരു സഖ്യം ഉണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടിവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്, ഈ മൈത്രികാരുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പൗരസ്ത്യസഭയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ സത്യവിശ്വാസാചാരങ്ങളോടു് ഒട്ടികൂടി സാമുദായികമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരുടെ പാത്രീയകാസംഹാരത്തോടു് അഭിമുഖമായ ബഹുമാനവും ഉള്ളവരുമാകുന്നു. പൗരസ്ത്യസഭയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി സഖ്യത്തോടു് അഭേദിക്കുകയില്ലാത്തവർക്കു് ബിഷപ്പോപ്പ് ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞതു് ഏതെന്നാൽ അഭേദിക്കുകയാൽ നാം അവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ അപ്ലവഹത്തിൽ നിന്നും പുതുതാകപ്പെടാം. പൗരസ്ത്യസഭയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളോടു് അവിടങ്ങളിലുള്ള നാലു, പ്രാമീന അപ്പോസ്തോലികസംഹാരത്തിൽ കൈകാര്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” ഈ ഭാഗംകൊണ്ടുതന്നെ സഖ്യത്തുള്ള അവരുടെ അത്യന്ത ആഗ്രഹത്തെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. ഈ മൈത്രികാർ വിശ്വാസത്തിൽ എന്നല്ലാ- കർമ്മങ്ങളിൽപ്പോലും വളരെ നിഷ്ഠയുള്ളവരും “വിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലന്മാർ ഇപ്പോഴും പ്രസംഗിച്ചുനടക്കുകയാണു്” നമുക്കുപോലും ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസത്തോടു് കൂടിയിരിക്കുന്നവരുമാണു്. ഇവരുടെ ഉരകല്പ അപ്പോസ്തോലിക പാരായുടെ ഒരു കോണിൽനിന്നു വെടിയിടുന്നതിനുള്ളതാകയാൽ അവയിനേർക്കു് ആണു് നമുക്കു് അപ്പോസ്തോലികവിശ്വാസങ്ങളെ ഞാൻ ഉരയ്ക്കുവാൻ ഭാവികുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തെ സി. എം. എസുക്കാരുകൾ അത്തരമുള്ള ജനവലിപ്പവും ഈ നാട്ടിലെ നവീകരണകേന്ദ്രങ്ങൾ അന്ധതയിൽനിന്നു മോക്ഷം നേടുവാൻ അധികമുള്ളവരാണ് മൈത്രികാർ എന്നു ഈ ലേഖനത്തിൽ വായനക്കാർ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണം. ഒന്നാമതായി ഇവരുടെ മാനയിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയെത്തന്നെ ഉറച്ചുനോക്കാം.

മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന “തെറ്റും ഭോഷതമാണെന്നുള്ളതിന്നും പുറമെ” അവ വേദവിപരീതവും അപ്പോസ്തോലികാചാരത്തു് നടപ്പില്ലാത്തതും ഇടകാലത്തു് നെസ്തോർക്കരുടെയും റോമക്കാരുടെയും ആഗമനംമൂലം വലിഞ്ഞു നശിക്കുകയായിരുന്നതാണെന്നും ഈ പ്രാർത്ഥനമൂലം ആളുകൾ ഇയ്യങ്കുടി ജലത്തിൽ താഴുന്നതുപോലെ അഗ്നിനരകത്തിൽ താങ്ങുപോകുമെന്നും” മറ്റും അകുമ്പോഴുകിലും ഗത്യന്തരമില്ലാത്തവരുടെ പുറമെ സഭയെയും തടിച്ചിട്ടു് നവീകരണകാര്യം ചെയ്യും അവരുടെ നായകൻ ചതുരംഗലോദ്ധവനായ കെ. എൻ. ഡി. യുടെയും

തത്സംബന്ധമായ ഈ അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ വെളികിറങ്ങിത്തുടങ്ങിയ കാലത്തുതന്നെ ഈ നാട്ടിലെ സി. എം. ഏസുകാരുടെ സഭാനാമു എന്ന നിലയിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന മലയാളമിത്രം മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയെ സംബന്ധിച്ചു പത്രികയുടേയ്ക്കു വലിയ കടോരവാദം നടത്തുകയും “അടിയീൽ വീണാലും കാതമീതെ ഇരിക്കേണം” മെന്റുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലു “ലാ” അനുസരിച്ചു മുദ്രാപാത്ര മുദ്രാപാത്ര ഗമികയും ഒടുവിൽ, ആയുർവ്വിഷോപ്പ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയും വിശിഷ്ടാ ഭരണസുവാൾ യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയും, നാട്ടുനീങ്ങിയ വിക്ടോറിയ മഹാ രാണിക്കുവേണ്ടിയും മായമില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥന കഴികയും അങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ തന്നെ അധികാരത്തിലുള്ള പള്ളികൾക്കു കല്പന അയക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെ ഇടവകപത്രിക നോക്കിയാൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പോൾ; “വള്ളത്തോളം വഹിയാ കരക്കും വഹിയ” എന്ന മട്ടിൽ മിത്രാധിപർ പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ടു അതു അംഗീകരണസഭയിലെ “അനുസരണം കെട്ടുവരുടെ” പ്രവൃത്തിയാണെന്നും “ഏവംവിധങ്ങളായ ശിക്ഷണങ്ങളെ അംഗീകാരസഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു സഭാനാമന്മാർ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നും” പറഞ്ഞു തോറ്റു കരിഞ്ഞു തൊപ്പിയിട്ടു മണ്ടിയതു പത്രികപായനകാർ ഓക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

എന്നാൽ ഹൈച്ചർച്ചകാരും മരിച്ചവർക്കു ജീവികളുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഗുണം സിദ്ധിക്കുമെന്നും അവ വേദാനുസരണവും അപ്പോസ്തലികാലത്തു ധാരാളം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു പ്രാർത്ഥികയും അങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ “മിത്രയുക്തിപ്രകാരം അംഗീകാരസഭയിലെ അനുസരണം കെട്ടുവരായ വിഷോപ്പന്മാർ” പ്രാർത്ഥനാപ്രകൃതികൊടുക്കയും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കല്പനസമയത്തു ജനങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു, ഇവിടെയാണു നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ മാറ്റം അറിയേണ്ടതു്. “വേദപുസ്തകപരിഭജനം അശേഷമില്ലാത്ത മൂലന്മാരായ” യാക്കോബായസുറിയാനികാരുടെ ഈ മൂലന വേദജ്ഞന്മാരായ ഹൈച്ചർച്ചകാർ ഇതാ, അടിപടലെ സ്വീകരിക്കുന്നു മാറ്റിന്റെ ശോഭകണ്ടുമോ ഹേയ ഇവിടെ ആരാണ് കള്ളൻ, നവീകരണകാരോ, സി. എം. ഏസുകാരോ, യാക്കോബായസുറോ? ഹൈച്ചർച്ചകാരോ? എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ തീർത്തു പറയണം. ഇതിൽ വരിമുറിഞ്ഞ കള്ളൻ ആരാണ് മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ഹൈച്ചർച്ചകാരുടെ ഉരകല്ലിൽ പത്തല്ലോ പത്തര അല്ലോ പതിനൊന്നുമാറ്റം കാണുന്നു. അതു കിടക്കട്ടെ. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന എന്നു കേൾക്കു ചർച്ചയിൽ വരുന്ന നവീകരണകാർ ആ പ്രാർത്ഥനകളോടു നിറഞ്ഞ ഹൈച്ചർച്ചകാരുടെ കോളേജിൽ ഇരും എം. ഫി. പോലെതന്നെ അയച്ചു തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ പ്രാർത്ഥന വേദവിപരീതമാണ്. അവിടെ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. യാക്കോബായസുറികൾ വിശ്വാസത്തിന്റെ മാറ്റം കണ്ടുവെ? ഉരകല്ലിൽ ഉരച്ചാൽ തൊലിഞ്ഞ ചെമ്പോ മലിഞ്ഞ ചെമ്പോ തൊലിഞ്ഞു മലിഞ്ഞ ചെമ്പോ എന്നു വായനക്കാർ തന്നെ വിധിക്കട്ടെ. “ഏതൊരു ഇപ്പടിതാനാ ചൊല്ലു”

“ഇനിയും തീനരകത്തിൽ യാക്കോബായസുറികളെ മുക്കിക്കളയുന്നു” പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷയെത്തന്നെ രണ്ടാമതായി ഉറച്ചു നോക്കാം.

പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷ “രക്ഷക്കു അതീവ പ്രതിബന്ധമുണ്ടെന്നും” അതെല്ലാം അന്യോപാധി ഉതകകളാണെന്നും “ചരഞ്ഞ പാശങ്ങളാൽ” ആണെന്നും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു ഏകദേശം മാളികമേൽ നവീകരണകാരും സി. എം. ഏസുകാരും കേൾക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു വേദപാണ്ഡിത്യം ധാരാളം ഉള്ള ഹൈച്ചർച്ചകാർ അതിനെ ഏതൊരു വിധവെക്കുന്നുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവത്തിൽ കാണാവുന്നതാണു.

“പ്രേരില്ലാലേഖകന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങൾക്കു യാതൊരു മറുപടിയും പറകയില്ലെന്നും നാൾക്കും വല്ല ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണെന്നു കിട്ടിത്തന്നു ശരിയായ വിട്ടുപോയം ദേശസ്നേഹം വേദം വയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും, പറയുന്ന മിസ്റ്റർ കേ. എൻ. മാനിയേൽ അമർകൾ, പുറമെ മകരത്തിലെ സഭാതാരകയിൽ “ഒരു ശ്രോതാവു” എന്നൊരു അസ്സസ്സനാമവും ചെല്ല, “വ. ദി. ശ്രീ. വടശേരിൽ ഗീവറ്റഗസു റമ്പാച്ചൻ അമർകളും പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയും” എന്നൊരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതു്, വായനക്കാർ ഓക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.

യാക്കോബ് പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയെ ഉപയോഗിച്ചാൽ അതു മറ്റൊരു വലിയ തെറ്റും മൂലതയുമാണ്, മേൽപറഞ്ഞ താരകയിലെ ആ ലേഖനത്തിൽ നിന്നും, ആശ്രോതാവിന്റെ ഒരു അഭിപ്രായം കണ്ടെന്നാൽ “ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിപ്പേ” എന്നതിന്നു ഏല്പിത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയമാർക്കും അതിന്നെ സർവ്വത്ര നിഷേധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നാകുന്നു. ഈ യുക്തിപ്രകാരം മൈത്രികാർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേണ്ടുന്നതിന്നും ഏല്പിത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, ക്രിസ്തീയമാർക്കും അല്ലെന്നാകുന്നു, എന്നു നന്നായി ലെ- കോപ്പേ കോപ്പേ നല്ല യുക്തി കടുത്തയുക്തി, ക്രൈസ്തവവേദപാരമ്പര്യമായ മൈത്രികാർ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷയെ “സർവ്വത്ര നിഷേധി”കാത്തതു കൊണ്ടു “ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു ഏല്പിത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തു”മാർക്കും അല്ല, എന്നു- ഇതിൽ മിടകൻ ആരാണ്? “ശ്രോതാവായ നവീകരണകാരനോ ഗ്രന്ഥവേദാന്താർത്ഥജ്ഞനായ മൈത്രികാരോ? അതു “ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേ” എന്നതിനായി ഈ ഭൂഗോളത്തിൽ ഏല്പിത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏകക്രിസ്തുമാറ്റമായ നവീകരണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ ശ്രോതാവായ നവീകരണകാരനല്ലെ? എന്നു ചൊങ്ങാതി തരകേടുകളുടെ ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള തത്വങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു “ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേ” എന്നതിനായി ഈ ഭൂഗോളത്തിൽ അസംഖ്യം- മൂലത, വേദവിപരീതം അസത്യ-നേരമറിച്ചു (താരയിലെ ശ്രോതാവിന്റെ യുക്തിപ്രകാരം) “ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേ” എന്നതിനായി ഏല്പിത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായ ക്രിസ്തീയമാർമാകുന്നു” മൈത്രികാർ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ, അതു, വേദാനുസരണം ക്രിസ്തുമത സത്യം അല്ലോസേവാലിക ഉപദേശം. ജീവിതമാണെന്നുള്ളതു വെറുപ്പാസന്മാരുടെ വഞ്ചന കാണ്മുണ്ടെന്നതു പക്ഷേ ഇവിടെ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം വിചാരിപ്പാനുണ്ടു, പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷ ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മൈത്രികാർ “ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും വന്ദിക്കേ” എന്നതിന്നു ഏല്പിത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുമാർക്കും അല്ലെന്നല്ലൊ താരകയിലെ ശ്രോതാവിന്റെ വാചകംകൊണ്ടു വൈശ്വദേശികമാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള മൈത്രികാരുടെ കോളേജിൽ എം. പി. പോത്തനെ അയച്ചിട്ടുള്ളതു ഏതു ദേശത്തുമേൽ ആണെന്നു കേൾക്കാൻ കൊള്ളായിരുന്ന ഇതു എന്റെ പിള്ള അല്ലവ” എന്നുള്ള വാണിജ്യകാരന്റെ പഴമൊഴിയായിരിക്കും നവീകരണകാരിന്റെ നീക്കം ഇതിനുള്ള ഉത്തരം.

ഇവിടെയാണു നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ നല്ലവണ്ണം ഉരകേണ്ടുന്നതു, റോമാകാരുടെയും നെസ്തോർക്കരുടെയും വരവുമാത്രം ഈ വിശ്വാസം യാക്കോബായ സഭയിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു കയറി എന്നു പറയുന്ന നവീകരണകാരന് സി. എം. എസ്. കാരന് റോമാകാരുടെ അധികാരത്തെയും വിശ്വാസങ്ങളേയും വിസർജ്ജിച്ച മൈത്രികാരിൽ ഈ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷ പുക്കിനെ നഷ്ടപ്പെട്ടു കയറി എന്നു പറഞ്ഞുകേൾക്കാൻ വലിയ ഉപകാരം. ആ പ്രാർത്ഥന വേദവിപരീതം. ആ വിപരീതികളുടെ കോളേജിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതുകൊണ്ടു തെളിയുന്നതു നവീകരണകാർ ഈ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നും യാക്കോബായ വിശ്വാസങ്ങളെ വെറുത്തു നവീകരണം ഉണ്ടാക്കിയതുമൂലം യാക്കോബുവിശ്വാസങ്ങളെ പരസ്യമായി കൈകൊള്ളുവാനുള്ള ലക്ഷ്യനിമിത്തം കററു പറയുന്നതാണെന്നും തന്നെ അതു പോകട്ടെ, വേദശാസ്ത്രത്തിൽ അനിതരസാധാരണയായ നൈപുണ്യം പ്രാപിച്ചവർ ലോകം ഒക്കയും സമ്മതിക്കുന്ന മൈത്രികാർ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയെ ഏതു വിധ വെക്കുന്നുണ്ടെന്നു നോക്കാം. പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പെരുമാറ്റം ആശോഷിക്കുന്ന ദിവസം അവരുടെ കണ്മുഖം അവർ മുട്ടുകുത്തിക്കിടന്നു നില്ക്കുമ്പോൾ അവരോടു മദ്ധ്യസ്ഥതയായിരിക്കുന്നു അവരുടെ ക

ബെങ്കൽ നേർച്ചപ്പെട്ട സഭയാൽ വല്ലയിടത്തും വല്ല വേദവിപരീതം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്നു അതു ജ്ഞാതാകുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധന്മാരോടും കന്യകമാരിലുമിന്നോടും ഉള്ള അപേക്ഷ വേർതിരിച്ചു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി അതു നോക്കി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തക്കതെ ഇടവകകളിലേക്കു അതതു ബിഷപ്പന്മാർ അയക്കുന്നു, അവർ അതു നോക്കി ഭദ്ര പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷയെ ശ്രദ്ധിച്ചു അതു അപ്പോസ്തലിക പദപ്രകാരം ആകയാൽ അതിനെ ക്രിസ്ത്യാനിസഭ അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കാണിച്ചു അവർ ധാരാളം പുസ്തകങ്ങൾ അടിച്ചുവിട്ടു “ലിവിങ്ങ് ചർച്ച്”, “ചർച്ച് ഓഫ് സ്കോട്ട്”, “എപ്പിസ്കോപ്പൽ മതമായ പത്രങ്ങളിൽ ഇതുകൾ ധാരാളം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ മറ്റൊരു അറയേണ്ടതു ഇതു സംബന്ധിച്ച ഫൈച്ചർ കരണായ അമേരിക്കയിൽ ഫോണ്ടുലാക്കിലെ ബിഷപ്പ് പഠത്ത ഒരു പ്രസംഗം അംഗീകാരഭരണ കീഴകൻ സഭകളും തമ്മിലുള്ള സാഹിത്യം എന്ന രചനാകൃതിയിൽ പത്രികയിൽ ചേർത്തിരുന്നതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷ ഹെറ്റം ആചാരം മാത്രമാണെന്ന ചിലർ പറയും അല്ല ഒരു ഉപദേശത്തിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ ആചാരം ആകുന്നു സഭ ഒരു ശരീരം ആകുന്നു മരിച്ചുപോയ പരിശുദ്ധന്മാർ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടെയാകുന്നു അവരും നാമും ഇടവിടാതെ പൊതുവാരായനയിൽ ചേരിക്കുന്നു പട്ടു വിശുദ്ധ വേദവും വിശ്വാസപ്രമാണവും സാക്ഷിക്കുന്നു” സഭ മുഴുവനും ഒരാൾക്കു മേൽമാണെന്നും അവർക്കു വേണ്ടിയും അവർ നമുക്കു വേണ്ടിയും ഒന്നെക്കൂടി പൊതുവായി ചെയ്യുന്നതുപോലെ ശ്രീഹന്മാരേയും സഹോദരന്മാരേയും പരിശുദ്ധന്മാരേയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാവുന്നതാണ്.

വേറൊരു സമയത്തു പറയുന്നതു “അപ്രകാരംതന്നെ കാണപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത ലോകത്തെയും സ്വർഗ്ഗമൊത്തത്തെയും ശരിയായി ഗവേഷിക്കുന്നതു പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള പ്രാർത്ഥന ധാരാളം ഉപയോഗിക്കത്തക്കതാണ്. നമുക്കു കീഴകരിൽനിന്നു പഠിക്കേണ്ടതും പഠിക്കേണ്ടതിൽ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള അപേക്ഷ നമുക്കു പാടില്ലാത്തതായി ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ ശക്തിയെ കുറയ്ക്കുന്ന വിധത്തിൽ ആകാത്തതു റോമിക് ആയിട്ടുള്ളവർ അനാവശ്യങ്ങളെ കണ്ടു ഭയന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു.”

“സകല പരിശുദ്ധന്മാരേയും മാർക്സിസ്മയേയുംകൂടി അധികം ബഹുമാനം ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചു നിത്യകന്യക മറിയമിനു നാം കൊടുക്കുന്നു. അവർ കരുണയുടെ ഇരിപ്പടവും, ക്രിസ്തു നീതിയുടെ ഇരിപ്പടവുമാണെന്നും കൃപാപരങ്ങൾ ആവട്ടെ എന്നു നോക്കി കഴുകുന്നതും വിചാരിക്കുന്ന റോമ ഉപദേശത്തെയാണ് നമുക്കു വെറുപ്പുള്ളതു, കീഴകരും ഈ കാഴ്ചയിൽ നമുക്കോടു വേരുന്ന.”

സുറിയാനിയിൽ പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള നമ്മുടെ അപേക്ഷയുടെ മറ്റൊരു ഫൈച്ചർകളുടെ ഉറകളിൽ പരിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടി തിരഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ണുതുറന്നു കാണാൻ! കാണാൻ! ഫൈച്ചർകൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെ നീതികരിപ്പാൻ അല്ലാതെ വേദപ്രകാരമാകട്ടെ പൂർവ്വകരുണയുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാകട്ടെ കുറും പറയാൻ തരമില്ലാത്തതിനാൽ ആ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പാപങ്ങളെ സുറിയാനിസഭയെ കുറും പറയാമെന്നു കാണുന്നതു അവരുടെ ദുരുദ്ദേശസാധ്യത്തിനായ് വേണ്ടി മാത്രമാണെന്നല്ലാതെ വിചാരിക്കാൻ തരമില്ല. ഫൈച്ചർകളുടെ ഉറകളിൽ പൗർവ്വ റോമിക് പ്രകാശിക്കുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന ആക്ഷേപിക്കുന്ന സ്വപരണമൊ? സി. എം. ഏസ്റ്റേ ഈ കാഴ്ചയിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനത്തിനുള്ള പനിപ്പൽ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു

(തുടരും.)

“താരകാധിപക്സ്”

നിങ്ങളുടെ ധനുവിലെ വരത്തിന്റെ കവറിൽ കുറെനാളായി നിങ്ങൾ പാടിപ്പോങ്ങിയിരിക്കുന്ന പല്ലവിയെ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? ഒരു വരത്തിൽ കാണുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ കർത്താവ് ഗണ